

దీపావళి సినీంబ్రలు మేనీ మనీ కథలు

నూ ఆవిడ పుట్టింటికి వెళ్ళిన శుభ సందర్భంలో నేను గరిట పుచ్చు కోవాల్సివచ్చింది.

అలవాటు తక్కువమీద కూర, చారు వండేసరికి రెండు గంటలు పట్టింది. స్కూల్ లైం అయిపోయింది. హడావిడిగా భోజనం చేసి తాళం వేస్తూండగా, ఎదురుగా వున్న బ్రహ్మశర్మ అరుగుమీద జనం కనిపించారు. ఏమిటో తెలుసుకోవాలని అక్కడికి వెళ్ళాను.

బ్రహ్మశర్మకి రెండు వేలు లాటరీ తగిలింది. ఏజెంటు అభినందిస్తున్నాడు.

“అదృష్టవంతుడి వయస్య శర్మా” అన్నాను పైకి నవ్వుతూ.

“ఆ రోజు నర్సాపురం బస్స్టాండ్ లో

టికెట్ కొనమంటే ఈయన ఎంత బెట్టు చేశాడు. బలవంతంగా కొనిపించాను” ఏజెంటు గర్వంగా చెబుతున్నాడు.

నేను కూడా చాలా సార్లు లాటరీ టికెట్లు కొన్నాను. ఎప్పుడూ వదిలూపాయల ప్రయిజు కూడా దొరకలేదు.

అదృష్టం వుండాలేమో.

“శర్మగారే అదృష్టవంతుడని మీరంతా విచారించవల్సిన పనిలేదు, ఆ అదృష్టవంతులు మీలోనూ వున్నారు. మీరు చేయవల్సిందల్లా అవకాశం యివ్వడం.” ఏజెంటు టాగ్ లోనుంచి టికెట్లు తీశాడు

బ్రహ్మ శర్మకి తగిలిందన్న అసూయ వల్ల అక్కడున్న చాలా మంది టికెట్లు కొన్నారు. నెలాఖరి రోజులయినా నేనూ ఒక టికెట్ కొన్నాను.

“శర్మగారూ టికెట్ తీసుకుని శుక్ర

చెల్లూరి సీతారాజేశ్వర రావు

వారం రండి. మీకు డబ్బు యిప్పించేస్తాను.” ఏజెంటు చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

నెల రోజులు గడిచాయి.

అందరితోపాటు నేనూ లాటరీ ఫలితాల కోసం ఎదురుచూస్తున్నాను. దినలక్షి ఎప్పుడు ఎలా వచ్చి తలుపు తడుతుందో:

ఓ సాయంత్రం నేను స్కూలునుంచి

కదలిక

పేరుకుపోయిన చీకటివాళ పేరుకు—పోయినట్టే ఉంటుంది

పసుపురాసి పండుగనీ తోరణం కట్టి వేడుకనీ చైతన్యం లేని శరీరాలకు కొత్తబట్టలు తప్పి తల వాకిట దీపాలు పెట్టి వేదనను వాయిదా వేస్తే ఆకలిని అణచుకో జూస్తే రేపు ఇంతకింతా తప్పుతుందా? ఆడది అసురజ్ఞి చంపిందని పురాణం చెప్పుకు మురుస్తావేతప్ప నీలో “కదలిక” రాదు నిన్ను నువ్వే నిర్లక్ష్యం చేసుకున్నా స్వర్గాన్ని తెచ్చిభూమ్మీద పరుస్తారనీ కోసం! ఎవరో?

—ఓంకార్

వస్తూండగా, మొన్న వచ్చిన లాటరీ ఏజెంటు ఎదురయ్యాడు.

“నాకేమయినా తగిలిందా?” ఆశగా అడిగాను.

“శర్మగారికే తగిలిందండీ. అయిదు వేలు” అన్నాడు ఏజెంటు.

మాది వల్లెటూరేమో ఊణాల మీద ఆవార్త అంతటా వ్యాపించింది. అందరికీ కళ్ళు శర్మ యింటికేసే.

“అదృష్టం నిన్ను తరుముకొస్తుందయ్యా. నీ వరుస చూస్తుంటే గ్రామాన్నే కానేలావున్నావు.” లోపల ఏడుస్తూ పొగిడాను.

“ఒక టికెట్లయితే తగలకపోవచ్చని సాతిక టికెట్లు కోశాను. ఓదానికి తగిలింది.” శర్మ చెప్పాడు.

ఈసారి ఏజెంటుని ఎవరింటికి వారే రప్పించుకుని, గణితాలు అదృష్టసంఖ్యలు, జ్యోతిష్యాలు కూడుకుని ఒక్కొక్కరూ సాతికనుంచి ఎంద టికెట్లు కోశారు. జీతాలు వచ్చినరోజు కాబట్టి నేను కూడా ముప్పయి టికెట్లు కోశాను. ఎందరూపాయిలు తగిలినా చాలు.

షిలవారు ఇబ్బలు అలాగోళ్ళారని ఎలా అనుకుంటున్నావో!

రాగతి ఎంబరి

పది రోజుల్లో పలికాల్సి వచ్చాయి. మా తెవరికి ఏ ప్రయిజు రాలేదు. శర్మకి వెయ్యి రూపాయల ప్రయిజ్ తగిలింది.

ఇంతలో నాకు ట్రాన్స్ఫర్ వచ్చింది. సామాను లారీమీద పంపేసి బస్స్టాండుకి వచ్చాండాగా బ్రహ్మశర్మ ఎదురయ్యాడు.

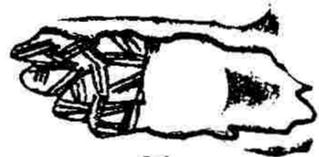
“ఈసారి మీ చేతులతో కొనివ్వండి ఓ టికెట్ శర్మా”

“ట్రాన్స్ఫర్ అయిందిగా నీకు వస్తుంది ప్రయిజు ఏజెంటుతో నేను చెబుతాను” అన్నాడు శర్మ.

“ప్రయిజు రావడానికి ఏజెంటు యిష్టమా?”

బ్రహ్మశర్మ జ్ఞానోపదేశం చేశాడు నేను విస్తుపోయాను. బస్లో పయనిస్తూ కూడా నేనింకా కోలుకోలేదు.

ఏనాడు బ్రహ్మశర్మకి ఏ ప్రయిజు తగలేదు. ఏజెంటు లాటరీ టికెట్టు

Krasad

అమ్మకోడానికి అలా వధకం వేశాడు. తనకిప్పువయోగవడినందుకు బ్రహ్మశర్మకి కమీషన్ యిస్తాడు. ఒక్కొక్క వూరిలో ఆయిదారుసార్లు

మాత్రమే సాగుతుంది. మళ్ళా కొత్త వూరుని. కొత్త పార్టీని చూసుకోవాలి. ఇదా లాటరీ లాభం?.....కాదు కాదు నష్టం.

మధ్యాహ్నం మూడున్నర. కడుపులో కరకర. ఉదయం బాగా తొందరగా భోంచేశా మరి. ఇంటికి దగ్గరో హోటల్ను కూడా ఏమీలేవు. అయినా బయట ఎండమండిస్తోంది లాభలేదు.

అమ్మ మొహంలో అనహ్యం. “చీ! దరిద్రపుగొట్టు వెధవలు. వేశాపాళలేదు” బయటికి వెళ్ళి ఆ బిచ్చగాడిని వెళ్ళగొట్టి తలుపేసింది.

లోపలికొస్తూ బెద్దరూంలోకి పోతున్న నన్ను చూసి అడిగింది “అన్నం పెట్టమంటావా?”

రెండి ఊణాలు ఆలోచనా రహితంగా గడిపాక అన్నాను.

“వద్దమ్మా!”

అమ్మక్కడ - పక్కంటావిడతో పెరట్లో కబుర్లు.

చప్పుడు కాకుండా వంటింట్లోకి పోయి. మూతలు తెరిచి చూశాను. ఆహా. చాలా ఉంది. ఇంకేం. ఆవకాయతో లాగించవచ్చు.

“మాదాకవళం తల్లీ. పొద్దుట్నుంచి కూడు నేనమ్మా. నాలుగు మెతుకులయి తల్లీ” వాకిటి దగ్గర ఎవడో బిచ్చగాడు.

రాజేంద్ర ప్రసాద్ రెడ్డి ఎ.బి.

అన్నం చాలా ఉంది. నేను తిన్నా అతనిక్కొంత వేయవచ్చు.

అన్నం గిన్నె మూత చేతిలోంచి జారింది “తంగ్”.

“అబ్బ! వెధవ పిల్లి మళ్ళీ వచ్చి నట్టుండే” పెరట్లోంచి అమ్మ రంగ ప్రవేశం.

“ఏంనా. వంటింట్లో తారట్లాడుతున్నావా? ఆకలేసిందా ఏమిటి? అన్నం పెట్టమంటావా?”

పెట్టమని సమాధానం ఇచ్చే లో గ బయటనుంచి -

“దొడ్డతల్లీ. పేగు మండిపోతున్న దమ్మా. ఓ పిడికెడు కూడు తల్లీ”

నరకాసురసంహారము

“చెలిదాకన్ గొనయంబు లాగి విడిచెన్....”
చిత్రం : కె. సింహాచలం, విజయవాడ-10

అ... అమ్మ
ఆ... ఆకవి!

ఇంట్లో పొద్దుటి అన్నం ఏమన్నా మిగిలిందేమో అమ్మని అడిగితే - అన్నం ఉంటే పర్లేదుకాని, లేకపోతే - నాలుగు రోజులనాడు ఇలాగే అడిగితే “అయ్యో నోరు తెరిచి అడిగాడు బిడ్డ” అంటూ అప్పటికప్పుడు ఏదో చేసి పెట్టింది. కాని ఆవిడను బాధపెట్టడం తన కిష్టంలేదు కాని.... ఆకలి! అబ్బితలచు కొంటున్న కొడ్డి మరీ ఎక్కువే పోతోంది అనలు అన్నం మిగిలి వుండేమో చూడాలి. ఇంతకీ

